

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

Ч. 4 (24)

Квітень

1956

ВЕЛИКДЕНЬ ГАНУСИ

Ішла Ганнуся у церкву ранком,
Несла в хустині писаночки.
Сміялось небо ясным світанком,
Сяяло сонце поміж хмарки.

А мама доні так говорила,
Ведучи ранком в свято у храм:
— Воскрес сьогодні Христос
з могили,
Втіху весняну приніс Він нам!

І ще до доні мовила мати:
— Прийде хвилина волі для нас,
Будуть герої з могил вставати,
Прийде воскресних радощів час!

А в церкві свічі струнки горіли,
Понад престолом розцвів розмай
Може і свічі ясні молились
За Україну, за Рідний Край?

Може і квіти — так, як Ганнуся,
Теж шепотіли в ранок святий:
Боже Воскреслий, Тобі молюся
Дай щастя-долі день нам новий!

Л. Х.

Христос Воскрес!

м. сен В. С. Кулички

ПИСАНКИ

Невеселі були Свята у вдови Горпини: прийшли ніччю емведисти та забрали сина.

Взяла вона у хустину ячок біленьких та в тюрму пошкандибала в неділю раненько.

Прийшла вона та й упала комісарю в ноги:

— Ой, заверни ж мого сина з важкої дороги! Що я тільки в хаті мала — тобі ось приношу; нині ранок Великодній — ой, помилуй, прошу!

А комісар большевицький забрав у Горпини той дарунок удивиний, на столі розкинув, і, — о диво! не яєчка, писанки з хрестами, з написом: „Христос воскрес”!

се”! — блиснули красками. З оленями, то розквітли на них зорі-рожі...

Потемніли в комісаря очі злі, ворожі, бо злякався комісар у тюрмі холодній, що на нього владе гнів Господній... Глянув він кругом: Нема нікого! Шепче:

— Жінко, сам я вірив в Бога! Сам колись молився я щоднини... Випущу на волю твого сина!

Поки стало на дворі смеркати, вже прийшов Горпини син до хати.

Дивувались дивом усі люди, що писанки великодні творять такі чуда!

Сестричка Ася:

„ПРИВІТ ВЕСНІ”

У своїй палаті сиділа засумована Княгиня Весна.

Зажурилися тим Квіти, Комашки та Пташки та вирішили скликати всіх на велику раду. На поляні пролунав голос Лісового Дзвіночка:

— Дзелень, дзень, дзелень!

Сьогодні в нас великий день.

І помандрувало стежками-доріжками все, що в лісі жило-було, на велику раду. На поляні став небувалий рух. Кожний хотів зайняти

місце ближче старого Дятеля, який поважно заговорив до всіх:
— Лісові друзі! Ми зійшлися тут, щоб подумати, як розвеселити нам нашу Княгиню Весну.

Маленький Жучок не міг пройти поміж усіх, тому швиденько виліз на гілку ліщини і цікаво приглядався зборам. Біля нього сиділа Мурашка. На поляні гуло. Всі сперечалися. Одні радили те, другі інше, але ніхто не міг нічого мудрого порадити.

Мурашка заговорила до Жучка:

— А якби так, пане сусіде, кожний із нас придумав якийсь найкращий дарунок, а опісля всі ми разом принесли б його Княгині Весні? Може б сподобалося це Княгині і вона розвеселилася б?

Жучок послухав мудрої ради Мурашки та стрибнув із гілки просто під ноги Дятелеві і переказав йому цю пораду. Дятель зрадів та постукав дзьобом об дерево. Товариство затихло. Дятель повторив раду Мурашки та всі закричали з радості:

— Добре, добре! Зробимо найкращий дарунок для Княгині Весни!

Всі заметушилися та розійшлися по своїх хатках, щоб якнайшвидше взятися за велике діло.

Пільні коники стругали скрипочки. Дзвіночки дзвінок золотом розмальовували. Мурашки будували тереми. Ковалики-жучки кували золоті кільця. Зелена травичка ткала шовковий килим під ноги Княгині. Лісова Мавка силяла срібні роси на намисто. Бджілка збирала чарівний медок. Павук ткав срібний серпанок для Весни. Незабудьки вкрашали віночком беріг ставка. Фіялки готували чарівний запах у своїх коморах. Всі працювали, тільки один Вітер помандрував кудись. І ніхто не знав, куди та за чим.

Прийшов ранок. Встало сонечко, а з ним прокинувся цілий ліс. Біля палати Княгині Весни замерехтіло від чарівних дарунків. Весна глянула на них, але задума не сходило з її обличчя.

А тим часом Вітер полетів за гори-доли і крилом своїм вдарив об вікна домівки, де збиралися діти, ті діти, що люблять Весну. Він швиденько повів їх на ту поляну, де зібралося лісове братство та чекало усміху Весни.

Зашуміли дерева і здалека понісся гомін пісні:

„Вітай, Весно, вітай поміж нами,
Тобі ми складаєм пісні”!

Весна стрепенулася. Чудозий усміх засіяв на її обличчі. І зразу все зазеленіло, зацвіло, запахло. На поляні зарілося від новацьких хустинок, залунав бадьорий спів та сміх.

І цілий ліс ожив, і заспівали всі разом радісну пісню: „Привіт Весні”.

ЛИСТИ З УКРАЇНИ

Дорогі Українські Діти у світі!

Пишу до Вас я, Степанко з Одеси, з-над Чорного Моря. Ви знаєте про нього? Я часто стою на його березі та виглядаю батькової шаланди, коли він вертається із риболовлі. Море б'ється об береги, а хвилі його сині-сині та прозорі. Коли кинути у воду щонебудь, то й на дні його побачиш. Так часто ми бавимося з друзями: кидаємо гріш, а опісля поринаємо та ловимо його на дні. Думав я не раз тоді: і чого це наше море називають Чорним, коли вода у ньому така чиста-прозора?

Пішов я до діда Мусія, а той саме висипав із сітей рибу, що наловив був: бички, білуги, осетри. Спитав я діда, а той усміхнувся та каже:

— Ось пожди: через кілька днів буде буря, то й побачиш, чому Чорне!

І буря прийшла, як не раз приходила, бо в нас вони бувають нерідко. Але я вперше приглядався воді, і справді побачив, що була вона чорна. Не диво, бо й небо над нею було чорне від хмар! Хвилі підносилися аж під небо. Деякі з них були вузькі при поверхні води, та підносилися вгору ніби великі труби. Страшно було диритися — але й цікаво, хоч я при цьому промок до нитки!

Другого ж дня розказували, що тоді потонує великий корабель тоді мені стало лячно, коли по-

Воєнний човен княжих часів

думав, що таке велике судно, та й то не встоялося, а от колись козаки перепливали ціле Чорне Море. Взяв я карту, змірив, як далеко вони мусіли плисти (цієї штуки навчив мене мій брат Сидір, що служить матросом у Чорноморській Торговельній Флотії), і побачив, що з Дніпрового Лиману а навіть до Кафи, де Запорожці так часто „гостюзали” та визволяли християнських бранців — 500 кілометрів. Правда, — козаки прив'язували до своїх чайок по боках в'язанки очерету, щоб чайки держалися завжди на поверхні води, але це таки мусіло бути дуже страшно плисти на чайці десь по середині моря в бурю, — а козаки ось і не боялися!

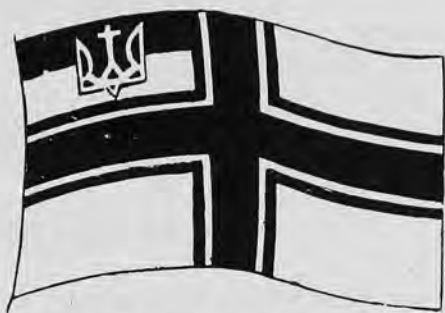
А подумати, що ще куди давніше плавали цим морем і наші княжі дружинники, що то їх навіть царгородські царі дуже боялися. Про це теж розказував мені Сидір, і ще казав, що 38 років тому всі кораблі на Чорному Морі підняли були українські прапори, бо Чорне Море було завжди

українське. Тільки тепер плавають по ньому большевицькі-московські кораблі.

Недавно приїхав був із Києва дивний якийсь чоловік: він ходив понад морем, міряв висоту берегів, то знов випливав човном із батьком на море та спускав у воду на мотузці якісь дивні предмети і щось записував. Ми з друзями спершу сміялися з нього, аж одного разу він розговорився зі мною та став розказувати: що дно Чорного моря тільки при берегах піскувате, а даліше покрите намулом, що постав із тіл давно погинулих тваринок. Ще казав, що наше море має навіть два кілометри глибини у деяких місцях. Та вже на глибині 200 метрів не може нічого жити, бо в воді розчинений отруйний газ — сірководень. А потім говорить, що біля моря завжди тепліше, як в глибині краю, а тому у нас інші рослини, як в інших областях України.

Козацький вітрильник

Прапор української чорноморської флотії

Я слухав, та стало мені дуже соромно, що я з нього насміхався. А він обіцяв, що радо мені ще розкаже, коли мені це цікаво.

Коли ж розкаже ще, я зараз знов напишу вам, щоб Ви теж знали. Бо коли вертатимете із далеких країн, де тепер живете, в Україну, то певно Чорним Морем. І я привітаю Вас у Одеській пристані, бо найбільше кораблів завжди туди заїздять. А потім вже поїдете додому вгору хто ріками, хто шляхами.

Отже жду Вас у гості!

Ваш Степан Гамалія

Микола Щербак

ЧОРНЕ МОРЕ

Грає море, Чорне море
Котить хвилі — наче гори,
Що вихряться ув імлі
І гойдають кораблі —
Українські кораблі!
А на вітрі майоріють
І лопочуть і зоріють,
Рвійно рвуться догори
Синьо-жовті прапори —
Українські прапори!

29 КВІТНЯ 1918 РОКУ

ЧОРНОМОРСЬКА ФЛЬОТА СТАЄ НА СЛУЖБУ УКРАЇНІ

Був гарний весняний день. З неба світило ясне сонечко і своїм промінням золотило все навколо — і степ, і дерева, і море. А море грало, море шуміло — Чорне Море — українське море. Ось знімається хвиля... за нею друга... третя... і багато їх... плывуть до берега і зударившись об беріг, розбиваються. Так без кінця. А часом якась більша і на беріг вискочить і розіллється тисячами краплин на жовтому піску.

На березу сидять двоє хлопчиків — гріються на сонці... качаються в піску, а потім зриваються і з голосним криком біжать до води. А море шумить.

— Грицьку, — сказав менший з них — ходім туди до пристані. Там кораблів багато і великі є поміж ними.

— Ходим, Михасю, цікаво побачити. Там напевно є і военні.

Вони швиденько надягнули сорочки і штанятка і побігли, весело сміючись.

А в пристані великий рух — кораблі великі і малі то припливають, то відпливають, поміж ними вітрильники зручно і легко пропливають, а не бракує і звичайних човнів з веслами.

— Грицьку, глянь, — сказав Михась, показуючи в один бік, — що то за кораблі. Це мабуть военні, бо таких я ще не бачив.

— О, та ж вони всі із заліза! А які великі! — здивовано сказав Грицько.

— Дядьку, — запитав Михась одного моряка, — що це за кораблі?

— Це, хлопче, кораблі военні. Дивись, ті два — це крейсери, той, між ними — міноносець, там далі — панцерники і ще один крейсер.

— А можна туди ближче до них?

— Ходіть зі мною, — сказав моряк і вони пішли.

— „Юрій Побідоносець” — прочитав Грицько назву на найбільшому з них.

— На тому кораблі, щоб ви хлопці знали, є командант всієї фльоти. Ну, але мені пора вертатись на корабель. Залишайтеся в оторіві.

—І вам, дядьку, доброго здоров'я! — відповіли хлопці.

Моряк сів у човен, вдарив веслами і поплив до корабля. Шнуровою драбиною, що звисала, виліз на палубу.

Минуло декілька хвилин. Та раптом хлопці помітили на кораблі рух — моряки вибігають і стають в лаві... на командному містку старшина видає накази. Це саме діється на всіх військових кораблях. Грицько читає назви: „Мазепа”, „Златоуст”, „Кагул”, „Ростислав”, „Святий Евстахій”, „Заєдний”, „Прут”.

Грицько й Михась цікаві знати, що далі буде. Моряки стоять лавами. Раптом пролунала команда: Струнко! Підняти українські прапори! Виступили хорунжі... підтягують на машту прапори — українські морські прапори — біле полотнище переділене синім хрестом на чотири частини, а в горішній частині від машту видніють наші національні барви і золотий тризуб з хрестом на них.

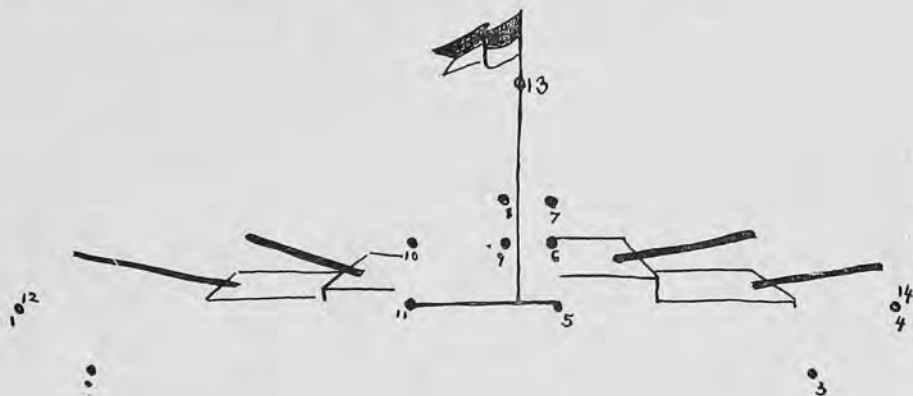
Моряки виструнчені. Офіцери тримають руку при дашку шапки.. Прапори піднімаються вгору і лопотять на вітрі. Так на всіх військових кораблях.

Та раптом лунає другий наказ і в ту ж мить загриміли гармати — давали салют українським прапорам. Гук гармат підхопили хвилі Чорного моря і на своїх хребтах понесли його далеко-далеко. щоб сповістити всім, що від сьогодні Чорноморська Фльота стала на службу Української Держави.

Вуйко Іван

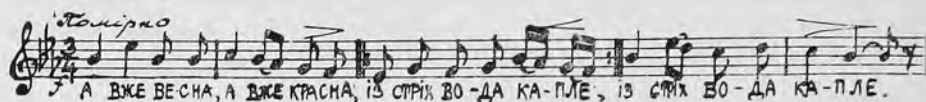
А ЩО ТУТ НАРИСОВАНЕ?

Це штука неважка: на верху бачимо український прапор. А на чому він — пізнаємо, коли получимо з допомогою олівця лініями крапки, так, як позначені вони порядковими числами.

ВЕСНЯНКА

(Танок-забава для новаків)

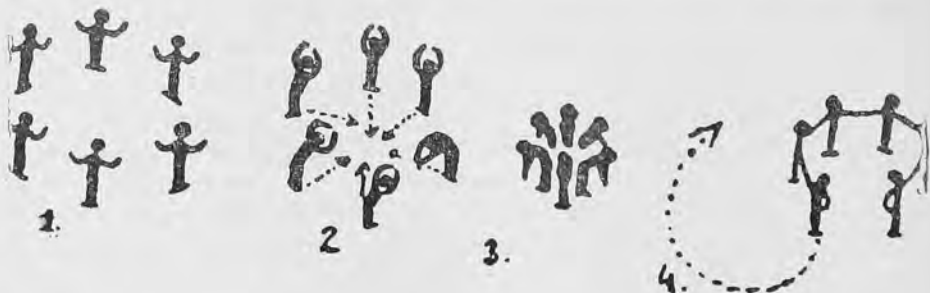
А вже весна а вже красна
Із стріх вода капле (3 рази)
Молодому новакові
Мандрівочка пахне (3 рази)
Доріженька далекая
Манить вже від ранку (3 рази)
З новаками вирушати
Та й на прогулянку (3 рази).

Новаки стають у широкому колесі (лицем до середини колеса). Руки вбоки легко зігнені в ліктях, долоні звернені вгору.

До слів: „А вже весна, а вже красна” крутяться на місці (рис. ч. 1). До слів: „Із стріх вода капле” руки злучити вгорі та зараз же опускати спереду вниз уриваним рухом, згинаючися вперед. Долоні свобідно опустити вниз. При цьому виконувати дрібні кроки в напрямі середини кола (рис. ч. 2).

При повторенні втретє слів: „Із стріх вода капле”, оборот лицем назовні кола, при цьому рух такий самий: при звороті руки злучити вгорі й опустити вперед, згинаючися (рис. ч. 3).

До слів другого вірша „Молодому новакові” новаки творять колесо, подаючи руки один одному. На переді в одному місці колесо розірване, починається рядок. Крайній новак веде рядок кривою лінією вперед та закручує опісля (рис. ч. 4). На кожний склад слова — приходить один крок. На кінці другого вірша (останній раз „Мандрі-

вочка пахне”) новачи заходять у колесо, пускають руки та починають забаву так само при співі другої строфки.

За Оленкою Заклинською
(„Дзвіночок”)

„ГО ГУЙСЬ” — ЦЕ ВАШ ЖУРНАЛ! ВЛАШТОВУЙТЕ ЗБІРКИ І
СКЛАДАЙТЕ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „ГОТУЙСЬ”!

СКРИВАНКА

Кожний із Вас, читачі „Готуйсь” знає певно, що в нас, в Україні, є звичай обливати одні одних водою у Великодній Понеділок. На цьому образку бачите, як дівчата виводять у той день

під церквою гагілок, а хлопці засіли на них з відрами з водою, щоб пообливати їх. Добре хлопці поховалися, але Ви, бистрі новачки, напевно їх скоро знайдете та остережете дівчат, бо шкода ж їх святкових одягів!

НАЙБІЛЬШ ЦІКАВЕ І ПРАЦЬОВИТЕ ЗВІРЯ НА УКРАЇНІ

На таборі „Сосяшна Поляна”, коло Клівленду новаки гнізда „Працьовиті звірятка” — хотіли знати, яке є найбільш працювите і цікаве звірятко на Україні.

Працьовитих звіряток є багато. Кожне в міру своїх сил і умов життя більш або менш докладають своїх ніг, дзюбів та розуму щоб забезпечити собі та дітям життя й поживу. Кожне звірятко також є цікаве, коли ми ближче з ним запізнаємося.

На мою думку найбільш цікавим, працювитим звірятком є бобр. До того ще треба додати, що бобрів взагалі є дуже мало.

Бобри є гризуни. Хоч вони споріднені з іншими гризунами, як хом'як, білка, заяць, щур, миша і т. д., але їх життя, їх праця, їх вийняткові здібности до будівництва — нічого спільного не мають з тими гризунами, здебільшого шкідниками хати, поля і господарства.

З життя бобрів є найцікавіші їх оселі. Ні одно звіря на землі не вміє так гарно і розумно будувати, як будують бобри свої домівки.

Домівки бобрів бувають дуже великі. Є такі, що мають 4 метри в промірі, а високі на 2 метри. Ці домівки бобри будують на воді дуже помислово. Вони збудовані з пеньків дерев і галузок. Бобри нагризають пеньки, збирають їх на одно місце й укладають в ок-

руглу буду. Щілини між пеньками забивають землею і намулом. Кожна домівка виступає понад поверхню води на 1 метр. В середині домівка має два поверхи. Один є під водою, другий над водою. В горішнім живуть самі бобри і тут годують своїх дітей. В долинньому поверсі є зимова комора на поживу.

З домівки бобри будують два криті ходи. Один є простий і похилий. Ним бобри зносять поживу. Другий є покручений. Через нього самі ходять і рятуються від ворогів. Обидва ходи є під водою.

Бобри люблять будувати свої домівки на озерах, ставах і ріках. Люблять такі місця, де вода досить глибока і де позем води не міняється.

Треба ще сказати, що бобри великі майстри до будування гребель. Ці греблі подібні до тих, що їх роблять люди коло млинів, щоб вода була спокійна й пліла рівномірно на одному поземі.

Будова греблі бобрами є подиву гідна. Вони виявляють незвичайні „інженерські” вмілості. Бобри уміють будувати греблі з дерев, пеньків, галуззя, каміння і намулу.

Великі дерева, грубі як людина, бобри ріжуть своїми зубами за 2-3 дні. Зуби у бобрів сильні й гострі. Один бобр за 20 хвилин перереже пень дерева грубий на 4

цалі т. є. так само швидко, як ручна пила.

Греблі бувають великі і довгі. Деякі довгі на 150 метрів. Такі греблі-загати творять ставки. Вода підноситься в гору й утримується завжди на одній височині. Коли ж вода піднімається вище, як треба, тоді бобри роблять в греблі діри, через які витікає зайва вода. Під час посухи бобри затикають такі діри.

Якщо вода тече дуже швидко, тоді бобри будують ще одну греблю, яка хоронить другу від знищення.

Бобри не можуть жити без води. В ній вони почуваються краще, як на землі. Водною їм легше зносити поживу до домівки з лісу і далеко безпечніше перед ворогом.

Живляться бобри корою дерев, молодими галузками і бруньками, особливо люблять березу, вербу і тополь. Якщо ліс далеко від їх оселі — то вони риють сплавні канали широкі і глибокі на 1 метр. Відомі канали довгі до 100 метрів.

Канали риють передніми ногами. Праця ця тяжка і поступає вперед поволі.

Але бобри дуже працюючі звірята і, як бачимо вище, подивувідні будівничі.

На жаль бобрів на Україні залишилося дуже мало. Винищили їх люди за їх дуже гарне і цінне хутерко.

Хутро бобрів є міцніше, як хутро лисів, кунців і других звірят.

Бобри на Україні є під охоро-

Бобр над водою

ною держави. Їх не вільно вбивати та робити якінебудь перешкоди в їх оселеннях.

Журнал „Ми і Світ” подає що на Україні є заповідник „Ушомир” в Житомирщині, де живе понад 60 штук. Є ще оселі бобрів понад Дніпром та його притоках від Чорнобиля до Києва, по р. Десні і її притоках на Чернігівщині. Поодинокі оселі стрічаються на Волині.

В ЗДА є значно більше бобрів. Найбільше бобрів живе в Канаді.

Бобр досить великий. Довжина його майже метр. Має цікавий плескатий хвіст, який служить йому у воді за керму. Бобри знаменно плавають. На задніх ногах мають між пальцями болонки, як у качок та гусей. Живуть весь час у воді.

Вуйко Квак з Клівленду

ХТО ЦЕ?

Славний він рибалка з роду,
Греблею спиняє воду.
Мов горбок — його колиба,
Вміє плавати — мов риба,

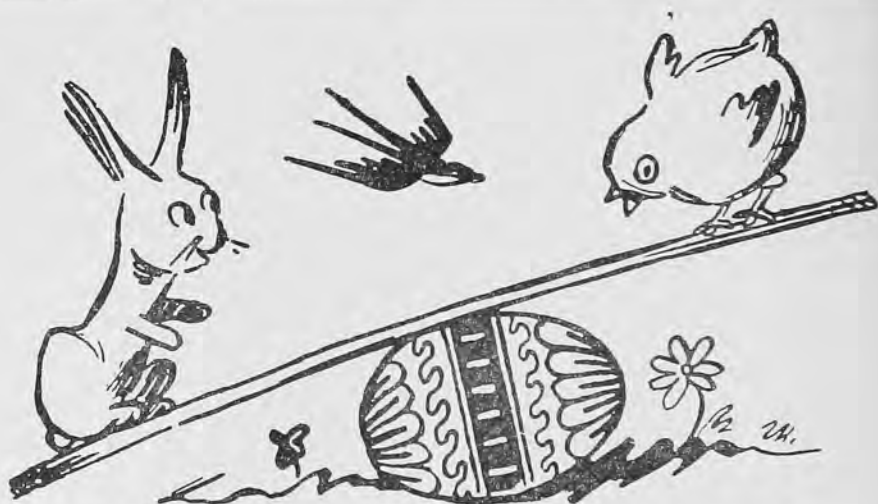
А по смерті добрим людям
Тепла шуба з нього буде:
В нього шерсть густа і добра
— Певно всі пізнали

Вийшли з міста пластуни...

Вийшли з міста пластуни:
Де не глянь — поля, лани,
Де не глянь — гаї, ліси
В сяйві пишної краси.
Квітень квітами цвіте,
Сяє сонце золоте,
І в лісочку край луки
Розспівалися пташки.
Луг — мов килим із квіток,
Мов сопілка — гай-гайок,
Небо — озера глибінь,
Сонце — радість і теплінь

І згадали пластуни
Рідні ниви і лани,
І згадали новаки
Рідні гори і річки.
Ім привиділись у млі
Соняшні Карпат шпилі,
Ім причувся з полонин
Запах квітів і ялин.
І післали хлопці в світ
Серця вірного привіт
На вітрів м'яким крилі
Рідній батьківській землі.

Р. Завадович

Ну, як свята, то раз свята!
Погойдаймось трошки!
На писанку покладемо
Довгий кусень дошки...

Яць курятко переважив,
Летить ластів'ятко:
— Жди, жди, я тобі поможу,
Маленьке пташатко!

З НОВАЦЬКОГО СВІТУ

НОВАЧКА МИРОСЯ СІМКІВ ІЗ МЮНХЕНУ, НІМЕЧЧИНА, пише:

Я з моєю сестрою Іркою чекаємо нетерпеливо на нове число „Готуйсь”, яке так дуже радо обидві читаємо.

Листопадове число мені дуже подобалося, а найбільше лист Олі зі Львова і віршик „І. Листопада” Вуйка Івана. Це напевно той, що я його знаю із табору!

Коли моя товаришка, Катруся, прочитала „Готуйсь”, то просила, щоб і для неї Ви почали висилати наш новацький журнал.

Також я хочу повести збірку на пресовий фонд „Готуйсь” і на

початок дістала від свого тата 5 німецьких марок...

НОВАЧКИ „ПЕРЕПЕЛИЧКИ” ІЗ БАЛТИМОР, АМЕРИКА, ПИШУТЬ

Дорогеньке „Готуйсь”!

Ми всі дуже любимо діставати листи і тому ту саму приємність хочемо зробити Тобі. Отже недавно дістали ми листа від нашої таборової сестрички Нусі. Вона своїм листом нагадала нам так гарно проведене в таборі літо. Ми так тужимо за табором і за товаришками, що їх ми там пізнали.

Ми дуже радо читаємо Тебе та

Новацтво із Бостону, Америка, виводить гагілку „Жучок”, як колись виводили діти в Україні.

з кожного числа вивчаємо один віршик на пам'ять.

Хотіли б ми, щоб Ти, „Готуйсь”, трошки підрсло і тому пересилаємо три доляри на Пресовий Фонд. Також пересилаємо два доляри на передплату „Готуйсь” одній новачці в Німеччині.

Здоровимо Тебе широко!
„Перепелички”

НОВАЧКИ „ЛАСТІВКИ” З БАЛТИМОР, АМЕРИКА, ПИШУТЬ

Ми, новачки роя „Ластівки” дуже радо перечитуємо кожне число журналика „Готуйсь”, тому, що оповідання чи віршики, що в ньому, нам подобаються. Після прочитання журналик дбайливо ховаємо, щоб пізніше було можна цілий річник оправити і в той спосіб будемо мати цінну книжку в бібліотеці.

Куток роя новачок на Різдвяній Пластовій Ярмарці в Лорейні, ЗДА, дохід з якої призначено на пластові табори в Німеччині

Учасники новацького костюмового балю в Нью Йорку, ЗДА.

До цього листа долучаємо чек на 5 доларів. Три доляри призначуємо на Пресовий Фонд, а два на передплату „Готуйсь” одній новачці у Німеччині — це наш різдвяний дарунок для неї...

Рій „Ластівки” в Балтимор

НОВАЧКИ „ЛАСТІВКИ” З МОНТРЕАЛЮ, КАНАДА, ПИШУТЬ:

Нам, новачкам у Монтреалі є дуже добре, бо наша домівка велика і ми хотіли б, щоб усі новачки мали таку велику та гарну домівку, як ми. Зараз біля домівки є великий парк, де ми влітку можемо бавитися багато різних гор і слухати гарних казок.

Ми листуємося з одним роєм новачок у Німеччині. Вони не мають домівки. Цього року вони були в таборі і нам прислали світлики. Чи Ви теж пишете до інших роїв?

Леся-роєва „Ластівки”

ВІДГАДАЙТЕ!

Спробуйте поставити на місці рисок такі слова:

- X ——— X Інакше „батіг”, „нагайка”.
X ——— X Нарід в Азії, славний зі своїх казок.
X ——— X Хто добре співає, той має гарний...
X ——— X Із ватри вилітає...
X ——— X Широке устя ріки.
X ——— X Затикаємо ним пляшку.
X ——— X Чорна ягода.

А тепер перші букви цих слів, читані згори вниз дадуть вам назву Великоднього хороводу, а останні букви читані згори вниз дадуть назву речі, що найважливіша у Великодніх святкуваннях.

ЗАГАДКА

Новачки „Меви” мали вишукати на сходинах, як називаються найважливіші пристані на Чорному Морі. Новачка Мирося їх собі гарненько списала, а тим часом їй молодший братчик подер їй цю карточку на дрібні куски. Мирося дуже цим зажурилася, але Ви, читачі „Готуйсь”, певно їй допоможете та поскладаєте ці кусочки знов у цілі назви! Ану, спробуйте!

СА СОН ПІЛЬ КОЛА СЕ ОДЕ ВАСТО ХЕР ІВ МИ

А коли відгадаєте, напишіть зараз про це до „Готуйсь”, щоб ми могли відписати Миросі!

3 ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВСІМ ПЕРЕД-
ПЛАТНИКАМ, ЧИТАЧАМ ТА
ВСЬОМУ НОВАЦТВУ БАЖАЄ
РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТРАЦІЯ
„ГОТУЙСЬ”

ВЕЛИКОДНІЙ ЗБАНОЧОК

Можемо його дуже легко зробити: треба лиш шкаралупки з одного яйця та коробки з сірників. Шкаралупку облуплюємо з одного боку, а в верху коробки витинаємо круглу дірку та вкладаємо туди шкаралупку. І коробку і шкаралупку можемо розмалювати або обліпити барвистим папером. У наш збаночок можемо навіть налляти води, щоб квітки в ньому не зів'яли. І — маємо готову несподіванку для Мами, — або прикрасу стола на Пластове Свячене.

НАШ ДОДАТОК — НОВАЦЬКА ГРА

А на нашому додатку намальовано таке: несла Оксанка писанку та необережно кинула її на землю. Писанка розбилася і Оксанка дуже плаче! На рисунку маєте зазначено, як розбилася писанка. Спробуйте її витяти та порозити на куски, так, як ідуть лінії! А потім — спробуйте скласти писанку знов разом. Може тоді Ок-

санка перестане плакати, коли побачить, що її писанка ціла!

Може ще й так гратися, що кожний у рої витне свою писанку, а потім будете всі рівночасно складати — хто найшвидше!?

Веселої отже забави!

—с—

Рисунки до цього числа виготовили:

Ст. пл. Б. Титла, юн. Л. Бакович,
юн. З. Стецьків, юн. Х. Зелінська,
Я. Гніздовський.

„НОТУJS” — Magazin
for Ukrainian Children

Published by „Molode Zytia”, Inc.
New York, N. Y.

Видає „Молоде Життя”, зареєстрована
корпорація у ЗДА

Редагує Колегія під проводом пл. сен.
Лесі Храпливої

388 E. 10th St., Apt. 4 R. E.
NEW YORK 9, N. Y. USA

Загальна Редакція й Адміністрація пл. сен.
Богдан Кравиів
2011 Mt. Vernon St.

PHILADELPHIA 30, Pa. USA

Ціна 0.20 дол. Річна передплата (за
10 чисел, крім вакацій) 2.— дол.

Друкарня „Дніпро”, 77 1st St. Марк Пл.,
Нью Йорк